

שנת חמישת אלפים ושבע מאות חמישים לבריאת העולם למנין שאנו	לחודש	בשבת
איך החתן		מונין כאן
הוי לי לאנתו כדת משה וישראל	אמר לה להדא	
ואנא אפלח ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין ומוקירין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא	כסף זוזי מאתן דחזי ליכי	ויהיבנא ליכי מהר
ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח כל	דא והות ליה לאנתו ודין נדוניא דהנעלת ליה מביה	ארעא וצביאת מרת
בין בכסף בין בזהבין בין בתכשיטין במאני דלבושא בשימושי דירה ובשימושי דערסא הכל קבל עליו	חתן דנן	חתן דנן
זקוקים כסף צרוף וצבי	זקוקים כסף צרוף וכך אמר	והוסיף לה מן דיליה עוד
חתן דנן אחרים כנגדן סך הכך	חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי	להתפרע מן כל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות
ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא מנאי ואפילו	מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובתרי חיי ובמותי מן יומא דנן ולעלם ואחריות וחמר שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבל	עליו
חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל העשוין	כתקון חכמינו זכרונם לברכה דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן	
דא על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר למקניא ביה	חתן דנן למרת	
והכל שריר וקים		

עד
עד

נאום
נאום